

INFORMACIÓ PER A LES FAMÍLIES

Activitat de prevenció de l'assetjament escolar

Benvolgudes famílies,

Des del nostre centre volem informar-vos d'una activitat educativa que durem a terme el divendres 31 amb els vostres fills i filles, motivada per un tràgic succés recent que ens interpel·la a tots com a comunitat educativa.

1. Context de l'activitat

El passat 15 d'octubre, la Sandra, una alumna de 14 anys de Sevilla, es va suïcidar després de patir assetjament escolar per part d'algunes companyes del seu centre.

Aquest cas, com sabeu, ha generat una convocatòria de vaga per part de l'alumnat, que s'ha substantiat aquest dimarts 28. Des del centre, hem decidit aprofitar aquest moment per treballar de manera constructiva la prevenció de l'assetjament escolar amb tot l'alumnat, una tasca que desenvolupem de manera integral al Pla d'Acció Tutorial. Amb aquesta activitat volem acompanyar i fer explícit el nostre suport a les persones que es poden haver sentit maltractades.

2. Què estem fent al centre

Treballem amb dues línies d'actuació paral·leles: una, les tutories, l'altra, l'activitat transversal que ara us expliquem, en la qual participa simultàniament tot el professorat i tot l'alumnat d'ESO.

Aquesta segona activitat pren com a punt de partida la pel·lícula [Wonder \(2017\)](#), que explica la història d'Auggie Pullman, un nen amb una malformació facial que comença l'escola ordinària per primera vegada.

Objectius de l'activitat:

- Desenvolupar empatia cap a les persones que són diferents
- Identificar els diferents rols en l'assetjament (agressor, víctima, espectadors passius, defensors)
- Aprendre a denunciar situacions d'assetjament
- Entendre la importància de no ser còmplices passius
- Comprometre's activament amb el benestar de tota la comunitat educativa

L'activitat inclou reflexions abans i després del visionat, debat guiat i compromisos personals.

3. Per què us ho expliquem

És probable que el vostre fill o filla arribi a casa emocionat/da o amb ganes de parlar sobre el que ha viscut. *Wonder* és una pel·lícula bonica però també intensa emocionalment, i pot generar reflexions importants.

Les famílies sou un agent educatiu fonamental en la prevenció de l'assetjament. Per això, volem que estigueu informades i us oferim eines per continuar aquesta conversa a casa.

4. Proposta d'activitats en família

Us animem a dedicar una estona aquest cap de setmana per parlar amb el vostre fill o filla sobre el que ha treballat al centre. Aquí teniu algunes propostes:

Opció 1: Conversa guiada

Busqueu un moment tranquil, sense distraccions (sense mòbils, tele apagada), i pregunteu-li:

- Què t'ha semblat la pel·lícula que heu vist al centre?
- Hi ha algun personatge amb el qual t'hagis sentit identificat/da?
- Què creus que hauríem de fer si veiem que algú ho està passant malament?
- Com et sents tu al teu grup de classe? T'hi sents còmode/da?

Opció 2: Veure *Wonder* en família

Si disposeu de temps aquest cap de setmana, podeu veure la pel·lícula junts i després comentar-la. La pel·lícula està disponible en diverses plataformes de streaming i és apta per a tota la família (+7 anys). Si no la teniu a l'abast i us interessa, podeu contactar amb nosaltres a través del correu del centre.

Després del visionat, podeu compartir:

- Què us ha emocionat més?
- Quines situacions us han semblat més injustes?
- Què podem fer com a família per contribuir a un món més respectuós?

Opció 3: Compromís familiar

Creeu un compromís familiar contra l'assetjament. Podeu escriure-ho junts en un paper i penjar-lo a la nevera o a l'habitació:

"En aquesta família ens comprometem a..."

- Tractar tothom amb respecte
- No fer burla de les diferències dels altres
- Ajudar qui ho necessiti
- Parlar sempre que algú ho passi malament

5. Com parlar d'assetjament amb els vostres fills/es

(No ens interpreteu malament, no us volem dir com heu de fer les coses, només, des del nostre punt de vista professional, us proposem una sèrie de principis i idees per si penseu que us poden ser útils)

Parleu-ne de manera natural, sense alarmar però sense banalitzar.

Principis bàsics:

- **Escolteu sense jutjar:** Creeu un espai segur on puguin expressar-se lliurement.
- **Valideu les seves emocions:** "És normal que et sentis així" o "Entenc que t'hagi afectat".
- **No minimitzeu:** Eviteu frases com "són coses de nens" o "ja se li passarà".
- **Transmeteu que poden confiar en vosaltres:** "Sempre pots parlar amb nosaltres de qualsevol cosa".
- **Reforceu comportaments positius:** Si expliquen que han ajudat algú, feliciteu-los!

Preguntes que obren conversa:

- Hi ha algú a la teva classe que se senti sol/a o exclòs/a?
- Si veiessis que algú ho està passant malament, què faries?
- T'has sentit alguna vegada tractat/da injustament? Com?
- Qui són els teus amics i amigues al centre? Com us porteu?

Frases a evitar:

- "No facis cas, ja se'n cansaran"
- "Defensa't tu sol/a"
- "Segur que és per alguna cosa que has fet"
- "No siguis *xivato/a*"

Missatges clau a transmetre:

- Denunciar NO és ser un delator o *xivato*. És ser valent o valenta i ajudar algú.
- Mai no és culpa de la víctima. Ningú es mereix ser assetjat.
- Demanar ajuda és de valents i valentes, no de febles.
- Els adults som aquí per protegir-vos i ajudar-vos.

6. Senyals d'alerta: Com detectar si el vostre fill/a pot patir assetjament

Estar atents NO vol dir ser intrusius. Es tracta d'observar canvis significatius.

Senyals emocionals i conductuals:

- Canvis d'humor sobtats o irritabilitat
- Tristesa, ansietat o símptomes depressius
- Pèrdua d'interès per activitats que abans li agradaven

- Baixa autoestima, comentaris negatius sobre si mateix/a
- Plors sense motiu aparent

Senyals relacionats amb l'escola:

- No vol anar a l'escola, posa excuses constants
- Baixada sobtada del rendiment acadèmic
- No té amics ni amigues o deixa de parlar dels companys/es
- No el/la conviden a aniversaris o no vol convidar ningú
- Arriba amb material espatllat o desaparegut

Senyals físics:

- Blaus, ferides o roba esparracada sense explicació coherent
- Mal de cap o mal de panxa freqüents (especialment abans d'anar a l'escola)
- Problemes de son o malsons
- Pèrdua de gana o canvis en els hàbits alimentaris

Ús de tecnologies:

- Es posa nerviós/a quan rep missatges o notifikacions
- Deixa d'utilitzar les xarxes socials sobtadament
- Amaga el mòbil o l'ordinador quan hi sou

IMPORTANT: Un senyal aïllat no significa necessàriament assetjament. Estigueu atents a canvis significatius i a la combinació de diversos indicadors.

7. Què fer si sospiteu que el vostre fill/a pateix assetjament

Passos a seguir:

- **Parleu amb ell/ella en privat:** En un moment tranquil, sense pressions, expresseu la vostra preocupació: "He notat que últimament estàs més trist/a. M'agradaria saber com et sents".
- **Ecolteu i creieu-lo/la:** Si us ho explica, no minimitzeu. Digueu-li: "Gràcies per confiar en mi. Això no hauria de passar mai".
- **No actueu impulsivament:** Eviteu confrontar directament les famílies dels presumptes agressors. Pot empitjorar la situació.
- **Contacteu amb el centre:** Parleu amb el tutor o tutora.
- **Guardau evidències:** Si hi ha missatges, fotos o vídeos, feu captures de pantalla.
- **Doneu-li suport emocional:** Assegureu-li que no està sol/a i que ho solucionareu junts.

Protocol del centre:

El nostre centre ja està preparat i té experiència en l'activació de protocols d'actuació davant d'aquestes situacions. El protocol inclou:

- Recollida d'informació i investigació immediata
- Protecció de la possible víctima
- Intervenció amb els possibles agressors
- Treball amb els espectadors
- Comunicació constant amb les famílies
- Seguiment continuat de la situació

8. I si el meu fill/a és qui està fent l'assetjament?

Aquesta és una de les situacions més difícils per a una família, però és crucial abordar-la amb responsabilitat.

Si us ho comunica el centre:

- **No negueu ni justifiqueu:** Escolteu el que us expliquen els professionals del centre.
- **Parleu amb el vostre fill/a:** Amb calma però ferma. Feu-li entendre la gravetat dels seus actes.
- **Assumiu responsabilitat:** Com a família, heu de col·laborar activament perquè canviï el comportament.
- **Establiu conseqüències:** Coherents i educatives, no només punitives.
- **Trebal·leu l'empatia:** Ajudeu-lo/la a entendre com se sent la víctima.
- **Deixeu-nos acompanyar-vos:** Trebal·lem plegats per a la restauració de la convivència i mireu de fer dels errors, oportunitats de creixement personal.

Un nen/a que assetja també necessita ajuda. El nostre objectiu és educar i reconduir, no només sancionar.

9. Recursos d'ajuda

Al nostre centre:

- Tutor/a del vostre fill/a
- Coordinació de Convivència i Benestar
- Departament d'orientació
- Equip directiu

Telèfons d'ajuda (24h, gratuïts i confidencials):

116111
Infància Respon
900 018 018
Telèfon contra l'assetjament escolar
061 (Catalunya) / 024 (àmbit estatal)
Línia de prevenció del suïcidi (per a persones en crisi)

Recursos en línia:

- [Unitat de Suport a l'Alumnat en Situacions de Violència](#)

10. Missatge final

La prevenció de l'assetjament escolar és responsabilitat de tota la comunitat escolar: professorat, famílies i alumnat. Només treballant conjuntament podrem crear espais segurs on tots els nois i noies se sentin acollits i respectats.

El cas de la Sandra ens recorda la importància de no mirar cap a una altra banda i, sobretot, d'educar en valors d'empatia, respecte i solidaritat.

Us animem a parlar amb els vostres fills i filles, a estar atents i a mantenir sempre obertes les vies de comunicació.

Per a qualsevol dubte, consulta o preocupació, contacteu amb nosaltres.

Cordialment,

L'equip directiu i el claustre de professorat de l'Institut Josep Pla